1 Langs de Eau Noire

LENGTE: 20 km (met een verkorting tot 16 km)
VERTREKPUNT: Aan de kerk van Saint-Méen in Brûly-de-Pesche, deelgemeente van Couvin
AANDACHTSPUNTEN: De wandeling loopt grotendeels door bos, een klein deel in open land. Een paar keer moet een beek overgestoken worden, bij natte omstandigheden zou dit problemen kunnen opleveren.
TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI: 62/3-4 en 57/7-8 (1:20.000)

Coupe des Douze Apôtres

velden voorbij Presgaux

Het kleine dorp Brûly-de-Pesche is gelegen midden in uitgestrekte Ardense wouden. De nazi's richtten er in 1940 het hoofdkwartier 'Wolfsschlucht I' voor Hitler op. De bunker is nog steeds te bezichtigen en werd gebouwd onder het lover van het bos zodat hij niet kon opgemerkt worden door vliegtuigen. Het hoofdkwartier werd slechts enkele weken gebruikt en later in de oorlog hielden verzetslieden zich dan weer schuil in deze bossen.
Deze tocht loopt hoofdzakelijk door bossen waarin zeer veel groot wild leeft. Alleen rond het dorp Presgaux loopt de wandeling een tijdje door open land waar je van mooie vergezichten kan genieten. In Presgaux is het trouwens aangenaam vertoeven bij de kerk, de eeuwenoude eik en de kapel uit de zeventiende eeuw.

BESCHRIJVING

Naar de Eau Noire

Vertrek met de kerk van Saint-Méen aan je rechterhand. Aan het kruispunt laat je

de asfaltweg en het pad naar de bunker (1) links liggen en een weg richting 'Arbre' laat je rechts liggen. Je stapt rechtdoor over een kapot asfaltwegje, zacht dalend door deels gekapt sparrenbos. Links van een alleenstaand huis neem je een dalend pad. Na de oversteek van een beekje sla je onmiddellijk rechtsaf in een kleiner paadje. Op een bosweg rechtsaf, je daalt af naar een samenvloeiing van beekjes. Je steekt de hoofdbeek, de ruisseau de la Huilerie, over langs een boomstam en je neemt aan de nabije splitsing de meest linkse weg. De weg wordt een mooi pad dat in de flank van de beekvallei loopt. In een zijvallei kom je op een dwarspad: 30 meter naar links en dan weer naar rechts, een beekje over. Je volgt opnieuw de vallei van de ruisseau de la Huilerie, maar nu beneden in de vallei. Af en toe loopt de weg vlak naast de mooie beek. Na een kilometer kom je bij een huis. Je bent nu vlakbij de Eau Noire en een camping (2).

De Eau Noire dankt zijn naam aan de bruine kleur van het water en aan de donkere keien op de bodem. Het is een bronrivier van de Viroin die ontspringt in het uiterste zuiden van de provincie Namen op een hoogte van 350 meter. Kort na de bron vormt de Eau Noire ongeveer vijf kilometer lang de grens met Frankrijk vooraleer noordwaarts af te buigen. Even voorbij Couvin, de belangrijkste stad aan de rivier, gaat een deel van de rivier ondergronds door de Grottes de Neptune. De ondergrondse vertakking komt in Nismes weer bovengronds om er de hoofdstroom te vervoegen.

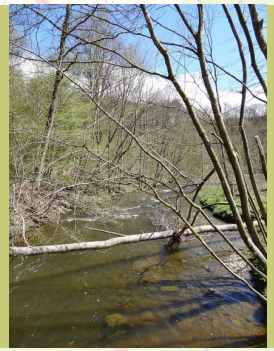

Verkorting

Wie de wandeling met 4 kilometer wil inkorten, steekt hier de berijdbare weg over, laat de camping (2) rechts liggen en steekt de Eau Noire over via de voetgangersbrug. Honderd meter verder begin je met de middelste weg aan de beklimming. Honderdvijftig meter verder maak je een haakse bocht naar links en je stijgt verder tot op een asfaltweg die je oversteekt. Je gaat rechtdoor in een holle weg en je zit hier weer op de lange wandeling.

Naar de grens met Henegouwen

Je neemt de berijdbare weg naar links en je steekt de beek over. Onmiddellijk na de brug is er links een pad dat naast de beek loopt maar dat pad neem je niet. Je neemt wel enkele meters verder het stijgende pad links dat over rotsige ondergrond loopt. Met dit pad begin je aan een van de vele klimmetjes op deze wandeling. Na een halve kilometer sla je rechtsaf in een mooie holle dalende bosweg. Op een bredere bosweg ga je rechtdoor en je daalt verder af. Beneden kom je weer op de berijdbare weg. Linksaf, je volgt de berijdbare weg tot op een asfaltweg. Rechts vind je een picknicktafel.
Aan de overkant van de asfaltweg zijn er drie boswegen. De meest rechtse weg is berijdbaar. De weg die jij moet nemen is de middelste van de drie. Deze weg

vertrekt links naast een vuilnisbak langs de asfaltweg. De weg is hol en loopt door sparrenbos. Wat hoger kom je op een betere bosweg die je verder rechtdoor volgt. In 2014 meldden wandelaars ons dat de weg die naast de vuilnisbak vertrekt stilaan door de natuur ingepalmd wordt. Als alternatief kan je dit stukje aan de rechterkant omzeilen: ga de berijdbare bosweg op en kies de eerste zijweg links, zo zit je ook op de juiste weg.
Hier kondigt zich de volgende klim van de wandeling aan. Ook bij een volgende bosweg ga je rechtdoor en je stijgt verder. Deze weg werd recent aangelegd bij kapwerken. De vroegere weg, die mooi hol is, loopt rechts naast de nieuwe weg en dreigt in onbruik te geraken. Misschien kan je toch de vroegere weg volgen. In elk geval maak je een bocht naar links. Waar de nieuwe en de vroegere weg op gelijke hoogte samenkomen, kies je de rechterweg. Bij een splitsing wat verder hou je links aan en je stijgt verder. Je blijft deze weg een gans eind volgen. Onderweg is er twee keer een zijweg rechts die je niet neemt. De weg wordt vlakker en in de omgeving van het hoogste punt van de weg loop je door een veenachtig plateau waar het zeer drassig kan zijn. De weg wordt nu wat onduidelijker. Aan het einde van deze open vlakte draait de weg naar links, een gemengd bos in, en direct daarna draait de weg naar rechts, een groot sparrenbos in. Deze weg door het sparrenbos loopt hier pal op de grens met Henegouwen (3).
Bij het einde van het sparrenbos laat je een weg links liggen en je loopt over een brede grasweg rechtdoor. Verderop ga je rechtdoor over een pad langs de rand van een volgend sparrenbos. Het pad daalt nogal wild de heuvelkam af en brengt je in de vallei van de Eau Noire. Over een gekapte vlakte loop je naar het brugje over de rivier. Als dit geen ideale rustplek is!

Naar het dorp Presgaux

Je steekt via het brugje de rivier over en je slaat rechtsaf, een paadje door dichte begroeiing. Op een splitsing sla je linksaf, een stijgend pad. Het pad loopt een tijdje naast een klein beekje. Hogerop wordt het pad prachtig hol. Het pad wordt minder steil en je loopt even door een hoekje van een sparrenbos. Aan het eind van de sparren steek je een weg over en je vervolgt rechtdoor, nu nog amper stijgend. Wat verder komt de weg langs de rand van een volgend sparrenbos te lopen. Je laat een dalende weg rechts liggen en je loopt verder langs de rand van het sparrenbos. Bij het einde van het sparrenbos laat je nog een dalende weg rechts liggen en nog steeds ga je rechtdoor, zacht stijgend. De weg versmalt tot pad. Schakel niet over op de bredere grasweg die links van het pad en evenwijdig met het pad loopt, maar blijf het smalle pad volgen. Dit brengt je snel door een volgend naaldbos.
Het bos aan de linkerkant eindigt en je staat voor een grote open plek. Sla hier rechtsaf in een weg door sparren. De weg wordt niet zoveel gebruikt en kan er zeer nat bijliggen. Soms stroomt er zelfs een beek in de weg. Je passeert twee zijwegen links en je blijft rechtdoor gaan. De weg wordt hol en daalt. Je maakt een bocht naar links waarbij je een weg rechts laat liggen. Wat verder kruis je nog een weg

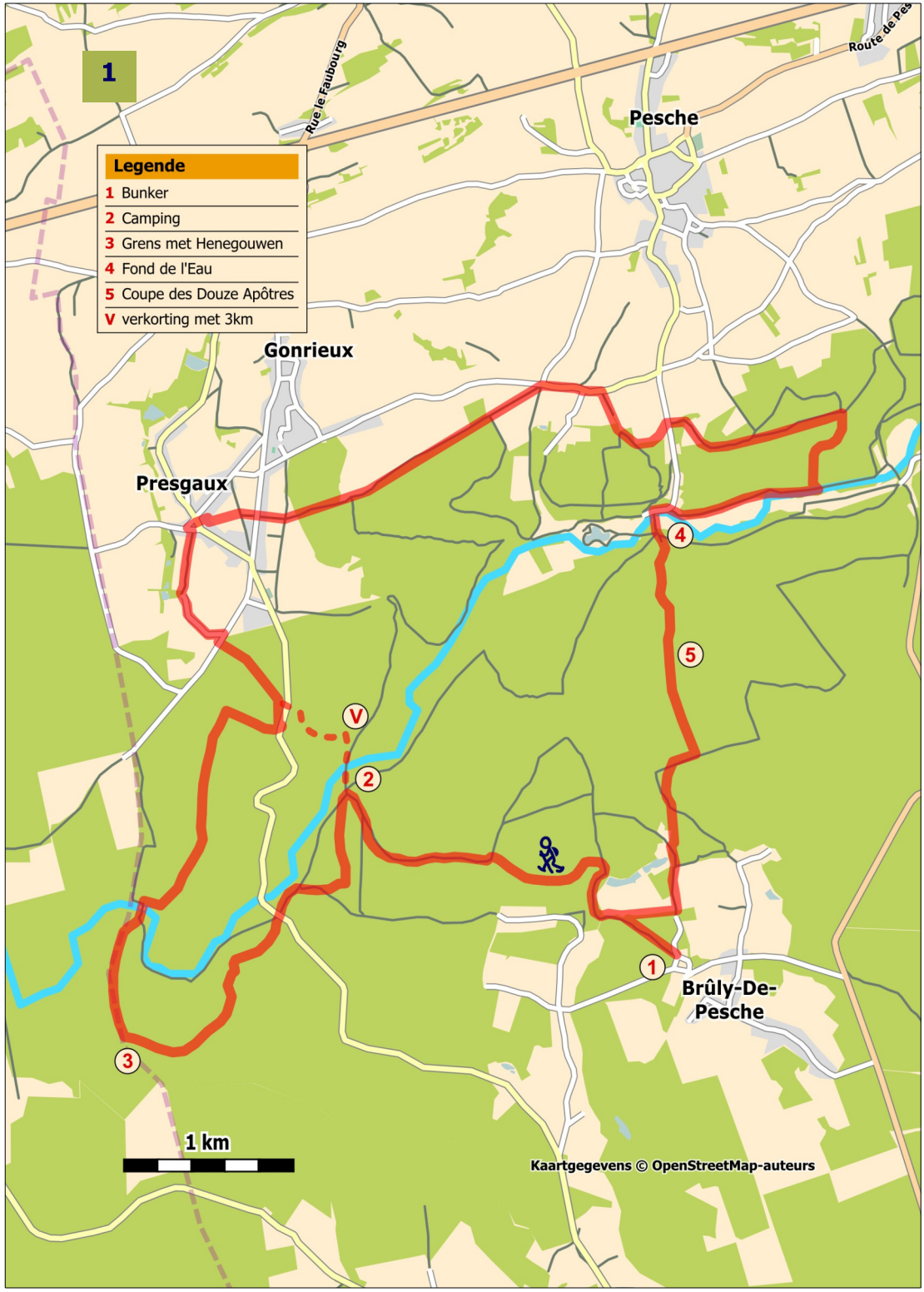

en je gaat rechtdoor. Je daalt nu over een begroeide grasweg. De weg eindigt op een rijweg.
Linksaf over de rijweg maar slechts heel kort: je neemt namelijk na 65 meter aan de linkerkant van de rijweg een bosweg die evenwijdig met de rijweg loopt. Deze weg is niet zoveel gebruikt. Je houdt dezelfde richting aan en je komt op een holle dwarsweg. Volg deze dwarsweg naar links. De weg stijgt door sparren. Boven moet je waarschijnlijk een zeer drassige plek omzeilen maar je houdt dezelfde richting aan. Op een splitsing ga je rechtdoor, het smalste pad. Even loop je door een stukje loofbos en daarna weer door naaldbos. Het pad eindigt op asfalt. Op het asfalt even rechts, dan links de rue Herdal in. Via deze straat en een mooi pad in het verlengde kom je aan de kerk van Presgaux. Bij goed weer biedt het terras van 'Au Vieux Chêne' een prima plek om iets te drinken.

Naar de 'Fond de l'Eau' aan de Eau Noire

Met de rug naar de kerkdeur steek je links de straat over en je gaat een pad in naast het gemeenteschooltje dat nummer 8 draagt. Het pad loopt eerst tussen muurtjes en dan over een veld. Op het einde van het veld steek je een grasweg over en je gaat rechtdoor, met een omheining van een weide aan je linkerhand. Je steekt een asfaltweg over en je gaat rechtdoor. Op een kruispunt ga je rechtdoor richting bos. Bij de ingang van het bos laat je een pad en een weg links liggen en je gaat rechtdoor over een brede bosweg. Even verder hou je aan een splitsing van boswegen links aan. De weg komt langs de bosrand te lopen. Je let niet op wegen die rechts het bos ingaan en je loopt een kilometer lang langs de bosrand. Bij het einde van het bos laat je een weg rechts liggen en je gaat verder rechtdoor, tussen mooie weiden. Uiteindelijk kom je bij enkele huizen op een kruispunt van asfaltwegen.
Je laat de Rue des Trieux links liggen en een doodlopende asfaltweg laat je rechts liggen, je gaat dus de rustige asfaltweg op naar het oosten. Links krijg je zicht op het dorp Pesche. Je passeert een grasweg links die naar Pesche loopt en een doodlopende weg rechts, en je volgt de straat nog even verder. Bij het huis aan de rechterkant met nummer 19 sla je rechtsaf in een veldweg. Deze veldweg loopt naar een sparrenbos. Vooraan in het bos laat je een weg rechts liggen en onmiddellijk erna kies je aan de splitsing de linkse weg, een dalende bosweg. De weg komt langs de bosrand te lopen. Je let niet op zijpaden en zijwegen rechts en je volgt de weg langs de bosrand. Wat verder ga je links het bos uit met een mooi graspad. Het graspad brengt je op een asfaltweg. Hier steek je gewoon over en je gaat een verharde bosweg op. De weg loopt over een beekje en brengt je bij een weide. Hier laat je een pad links liggen en je neemt rechts een overschaduwd pad dat stijgt tussen weiden. Het pad loopt een sparrenbos in.
Aan een kruispunt rechtdoor. Het pad wordt vlakker en je loopt door een open plek in het bos. Net voorbij deze open plek hou je bij een splitsing rechts aan, een paadje. Op een kruispunt ga je rechtdoor een sparrenbos in. Na het sparrenbos

loop je even door loofbos en nadien weer door sparren. Waar de sparren aan de rechterkant eindigen moet je goed opletten: je slaat een dwarspad in naar rechts. Dit prachtige pad daalt en komt in een vallei te lopen. Je daalt af tot bij de Eau Noire. Hier volg je het pad langs de rivier naar rechts.
Na een tijdje klimt het pad over een rots langs het water. Hier verwijdert de rivier zich van het pad. Je volgt het pad tot bij het Maison Forestière. Hier kom je op een asfaltweg waarmee je rechtdoor afdaalt tot op de plaats 'Fond de l'Eau' (4), een fijne plaats bij de rivier.

Over de 'Coupe des Douze Apôtres'

Je steekt de rivier over. Aan een kruis ga je links en onmiddellijk erna rechts, een stijgende brede weg op. Zo loop je het Bois de Pesches in. In een bocht naar links ga je rechtdoor, je laat onmiddellijk nog een weg links liggen en je volgt een stevig stijgende bosweg. Zo begin je aan de beklimming over de 'Coupe des Douze Apôtres' (5). Na meer dan een kilometer lang klimmen sta je boven voor een sparrenbos. Hier volg je de weg naar rechts, langs de rand van het sparrenbos. Een goede honderd meter verder sla je linksaf in een mooie dalende bosweg. Wanneer er van rechts een zijpad de weg vervoegt, moet je goed opletten: je vervolgt je weg nog even maar wat verder moet je hem verlaten aan de rechterkant. Je loopt hier over een onduidelijk spoor naar de rand van een sparrenbos en dan bij de rand van dit bos verder naar beneden. Langs de rand van dit sparrenbos loopt een breed graspad. In het goede seizoen kan het zijn dat manshoge varens dit graspad volledig innemen. In elk geval moet je de bosrand blijven volgen en zo de heuvel afdalen. Beneden kom je op een brede bosweg die je naar links volgt.
Je steekt, zonder brug, de Ruisseau de la Huilerie over, de beek die je nog kent van het begin van de tocht. Na de oversteek kom je op een dwarsweg langs de bosrand. Hier ga je even naar rechts en enkele meters verder, tegenover een hek, neem je links een stijgend pad. Boven kom je aan de inrit van twee huizen. Hier sla je rechtsaf in een smal paadje dat in het bos evenwijdig met de rand van een weide loopt. Je komt weer bij het alleenstaand huis dat je herkent van het begin van de wandeling.